

EL LECTOR ESCRIU

Ineficàcia de l'alcalde de Lloret de Mar

Senyor director,
No pas amb sorpresa sinó com un fet normal en aquests casos, en un diari de Girona, llegírem ahir una rèplica de l'alcalde de Lloret de Mar a les impugnacions que el Gremi d'Hotelers i el Grup Popular han fet a la Revisió i Adaptació del Pla General d'Urbanisme d'aquella població.

L'alcalde, com ja ens demostrà en la polèmica dels comptadors d'aigua espatllats, no sap res de res d'allò que fa referència al funcionament d'una Empresa, ni que es tracti, com és Lloret de Mar, d'una gran empresa pública. M'explicaré:

En primer lloc diu que el Grup Popular manipula el Gremi d'Hotelers. Però crec que, com que el Gremi d'Hotelers té les mateixes inquietuds que el grup Popular, però això coincideixen en tots els seus punts. Que l'alcalde no ho compregui és natural. La seva funció ha estat sempre la d'un senyor amb la vida resolta, però d'empresari, igual que l'equip de govern, no res de res. Per un moment seria interessant veure el *curriculum* dels components del Gremi i el dels de l'equip que «mana». Només amb això tot quedari suficientment explicat.

Ens diu l'alcalde que la impugnació del Gremi d'Hotelers es fora de lloc, perquè, segons ell, estan en un error, ja que, si enderroquen un hotel per modernitzar-lo, sempre que mantinguin la mateixa activitat, podran reedificar el seu actual volum. Aquí sí que la nostra primera autoritat ens demostra que no té ni idea d'allò que porta al Ple de l'Ajuntament, perquè, en primer lloc, en la normativa aprovada desqualifica en el «nucli antic» el 90% dels edificis hotelers i, si hom repassa les fulles nº 31, 38 i següents, veurà que, de recobrar el volum adificat, ni pensar-ho. És que l'alcalde no ha llegit la normativa o és que, al damunt, pretén burlar-se dels hotelers?

Seguidament ens diu l'alcalde que reivindicar terrenys urbanitzables, a alguns quilòmetres del nucli antic, és una temeritat. Naturalment! Torna a ensopegar amb la mateixa pedra, ja que d'empresari, no res (el seu fort és la demagògia i l'espargall, acompanyats de l'abús de poder). No s'ha assabentat que, avui dia, les distàncies urbanes no compten, el que sí compta són les instal·lacions que requereix un hotel, a part dels seus llits. (És que l'alcalde, com a bon socialista, no freqüenta hotels de quatre o cinc estrelles?). Aquí ens demostra que, de visió de futur, no en té cap, i ens ho demostra construint un nou camp de futbol fet entrar amb calçador, enmig de dues vies, i ampliant el cementiri en lloc de buscar terrenys per a construir-lo nou, deixant el que tenim com a part de la nostra història, igual que les cases «catalogades».

No se li ocorre traslladar les insuficients oficines municipals actuals a la Terminal d'autobusos i construir una gran Terminal Nacional i Internacional, en lloc adequat, per a eliminar el caos circular de Lloret. Però una altra vagada estem al mateix lloc, tot això hi ignora, només el mou la seva idea d'home de partit, però no de timoner d'una gran empresa com, avui deia, és Lloret.

Fa referència també que l'estudi econòmic està molt ben recollit: que ens expliqui, doncs, on es pot trobar.

No s'adona, l'alcalde, que, de la manera com pretén programar la nostra població, el més perjudicat de tots serà el comerç? Que comprovi els locals comercials que s'obren en relació a les noves places potencial de compra que surten al mercat. Una simple regla de tres i veurem l'esdevenidor que ens espera...

I, a tot això, el Gremi de Comerciants, ni obrir boca. El que escriu tot això, és un industrial hotelier que es reserva l'opinió com a membre del Grup Popular.

Atentament, **Joan Martí i Carbó** Director d'Establiments i Empreses Turístiques, nº 197 de 9-4-1968, i associat al Gremi d'Hotelers de Lloret de Mar, amb els num. 72 i 73.

P.D.

Sr. Alcalde:

¿Per què no dedica un poc de temps a la conservació i ordenació de la nostra vila? Potser resultaria més rendible que fer política pagant els altres.

Ètica política

Senyor director,

En la remodelació del si del consistori, decretat per l'alcalde i presentat en l'últim ple, lamentem la manca d'ètica política en la manera en què es va dur a terme i el menyspreu envers l'oposició que des de la prepotència que els dona la majoria l'equip de govern, PSC-PSOE, es va emparar.

Ens hauria agradat sentir que si la comissió de govern estava formada en la seva totalitat per regidors socialistes, era motivat per ésser el PSC-PSOE el grup majoritari i, per tant, és del tot lògic que aquesta estigui formada per regidors que tinguin i teneen responsabilitats directes en cada una de les àrees que els foren en el seu moment assignades.

Ens hauria agradat sentir que, de plens ordinaris, se'n continuaran fent cada mes, com s'ha anat fent fins ara, i no cada tres mesos, que és el mínim que permet la llei, marginant la veu de l'oposició a poder-se manifestar quatre cops l'any.

Ens hauria agradat sentir que, per part de l'equip de govern, considerava els regidors que formen l'oposició tan interessats en els afers municipals com el mateix equip de govern i que per tant s'establís un mecanisme per tal de garantir la seva participació en els afers municipals.

Ens hauria agradat sentir que per tal d'adoptar la nova llei a un bon funcionament democràtic del nostre Ajuntament es fes una proposta de reglament de règim interior.

Ens hauria agradat sentir que l'alcalde representava tot el conjunt dels interessos de la nostra població i no únicament d'un sector.

Per tot això, lamentem la postura adoptada, per part de l'equip socialista, els quals, disposant d'una oportunitat en què es podia donar exemple de democràcia i cortesia parlamentària, s'instal·laren en el sectarisme i la prepotència. **Josep Alemany.** Comitè Local de C.D.C. Roses.

Tots els carrers de Girona

El carrer del Pedraforca

El carrer del Pedraforca és troba situat al terme de l'antic municipi de Santa Eugènia de Ter, a cavall entre Can Gibert del Pla i el límit actual de Girona amb la vila de Salt, i serveix per enllaçar amb un considerable caire de provisionalitat el passeig d'Olot amb el carrer de Montfalgars, si bé a mig camí connecta amb un petit tram de carrer edificat que constitueix la perllongació del carrer del Campcardós.

Hem parlat de la provisionalitat del carrer, i en fer-ho ens volem referir al fet que actualment no és res més que una via en projecte de la qual es desconeix el seu traçat definitiu, i que momentàniament es reflecteix en un camí sense asfaltar, sense cap mena de servei urbanístic i òbviament sense cap mena de retolació.

El costat esquerre del carrer és vorejat per una tanca i per les mitgeres de les cases i blocs de pisos que conformen un tram del carrer de Campcardós, i a partir d'aquest punt és ja sense edificar a ambdues bandes, estent-se per un terreny que antigament s'emprà com a camp i que ara roman sense conrear i ple d'herbes i matoll, molt a prop de l'escola d'E.G.B. Montfalgars.

El nom li fou posat per acord de l'Ajuntament de data cinc de juliol de l'any 1968, en un indret on sovintegen els noms de muntanyes i cims de casa nostra. Del Pedraforca en concret podem esmentar que assoleix els dos mil cinc-cents metres d'alçària, que és situat al pre-Pirineu català

El carrer de Pedraforca es troba situat a l'antic terme de Santa Eugènia

entre les comarques del Berguedà i l'Alt Urgell, i que té la característica singular d'estar confor-

mat per dos cims bessons.

Ramon Alberch i Fugueras

NECROLÒGIQUES

MANUEL ROMERO FERNÁNDEZ

A l'edat de 84 anys, va morir ahir, a Girona, **Manuel Romero Fernández**, natural d'El Bonillo (Albacete) i resident a Ronda Pedret, 2, de Girona.

Estava casat amb Blanca Larena Villarejo i tenia cinc fills: Josep, Carme, Josefa, Blanca i Jesús.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a les 11 del matí, a l'esglé-

sia de **Sant Fèlix de Girona.**
Que descansi en pau.

ÀNGEL ROIG I NADAL

A l'edat de 80 anys, va morir abans-d'ahir, a Figueres, **Àngel Roig i Nadal**, natural d'El Port de la Selva i resident al carrer Ample, 32, de Figueres.

Estava casat amb Remei Vempí Puigvert i tenia una filla: Concepció.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a 2/4 d'11 del matí, a l'es-

glésia de **Sant Pere de Figueres.**
Que descansi en pau.

FELIPE UNSIÓN RUBIO

A l'edat de 53 anys, va morir ahir, a Girona, **Felipe Unsió Rubio**, natural de Peñaranda de Duero (Burgos) i resident a la urbanització Empúria-brava, Los Arcos, 3, de Castelló d'Empúries.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui, a 2/4 de 10 del matí, a l'església de l'**Hospital Santa Caterina de Girona.**

PREGUEU DÉU EN CARITAT
per l'ànima de

Manuel Romero i Fernández

Que morí a Girona el dia 6 d'agost de 1.985 a l'edat de 84 anys, havent rebut els Santíssims Sagraments i la Benedicció Apostòlica.

A. C. S.

Els seus afligits: esposa, Blanca, Larena; fills, Josep, Carme, Josefa, Blanca i Jesús; fills polítics, Joan, Alfons, Emilio i Elena; néts, germanes, nebots, cosins i família tota us preguen que el tingueu present en les vostres oracions.

La missa exequial en sufragi de la seva ànima se celebrarà avui dimecres dia 7, a les 11, a l'església parroquial de Sant Felú.

No es convida particularment.

Girona, 7 d'agost de 1.985